

Sygn. akt V KZ 29/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 7 lipca 2016 r.,

w sprawie R. G.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego XVII Wydziału Karnego –
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt
XVII Ka 150/16,

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16
marca 2016 r., sygn. akt XVII Ka 150/16,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 524 § 1 k.p.k., odmówiono
przyjęcia kasacji własnej skazanego R. G., od wyroku Sądu Okręgowego w
Poznaniu z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt XVII Ka 150/16, jako wniesionej bez
uprzedniego wystąpienia o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego, mimo
pouczenia o sposobie i trybie wnoszenia tej skargi.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł osobiście skazany, ale w istocie rzeczy
nie przytoczył w nim żadnych argumentów mogących skutecznie zakwestionować
wskazane w zaskarżonym orzeczeniu fakty i okoliczności. Skazany powołał się
jedynie na swój stan zdrowia oraz trudną sytuację majątkową. Konkludując wniósł o
„całkowite umorzenie sprawy”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Analiza akt przedmiotowej sprawy dowodzi bowiem, że brak jest jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych do zakwestionowania słuszności zaskarżonego zarządzenia.

Podkreślić raz jeszcze należy, na co też zwracał uwagę Sąd Okręgowy, że zgodnie z przepisem art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, a wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty jego ogłoszenia.

Z akt niniejszej sprawy wynika, że skazany był obecny na rozprawie odwoławczej, która odbyła się w dniu 16 marca 2016 r. Na termin ten stawiała się także obrońca skazanego z urzędu adw. M. K. (k. 271, t. II). Następnie, z uwagi na fakt, że na ogłoszenie wyroku nikt się nie stawiał (k. 272, t. II), odpis orzeczenia wraz ze stosownym pouczeniem i zasadach wnoszenia kasacji, w tym o konieczności wystąpienia z wnioskiem o uzasadnienie wyroku, został przesłany stronom na wskazane przez nie adresy. Skazany osobiście odebrał korespondencję w dniu 29 marca 2016 r., co jednoznacznie potwierdza załączone pokwitowanie odbioru (k. 277, t. II). Pomimo wskazanych terminów, nie złożył jednak wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.

Kasację osobistą oskarżony wysłał pocztą dopiero w dniu 25 kwietnia 2016 r., a więc ponad miesiąc po wydaniu wyroku. W tej sytuacji nie ma zastosowania art. 445 § 2 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 k.p.k., dotyczący kasacji wniesionej w terminie do wystąpienia o pisemne uzasadnienie wyroku i wywołujący skutki prawne. Bez wątpienia zatem, osobista kasacja oskarżonego nie może być skuteczna, jest bowiem niedopuszczalna z uwagi na upływ terminu i to do wystąpienia o uzasadnienie wyroku, którego posiadanie warunkuje dalsze terminy kasacyjne. Sam skarżący nie wskazuje przy tym, dlaczego nie wystąpił o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego lub z jakich powodów uchybił terminowi do takiego wystąpienia.

Niezależnie od powyższego należy wskazać skarżącemu, że z uwagi na orzeczenie wobec niego kary grzywny, kasacja służy tylko w razie wykazania

uchybień z art. 439 k.p.k., (art. 523 § 2 k.p.k.), a nie z powodu innej obrazy prawa, a przy tym winna być sporządzona i podpisana przez obrońcę (art. 526 § 2 k.p.k.), a nie przez samą stronę, z tym, że jako niedopuszczalna z uwagi na niespełnienie wcześniej wskazanych wymogów jej wniesienia, nie powodowała potrzeby wzywania strony do uzupełnienia i tych ostatnich warunków kasacyjnych.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.